

Al enige loodzware uren sta ik in de boot. Mijn rug doet pijn en ik voel dat elke spier in mijn arm gespannen staat. Mijn tegenstander aan de andere kant van de lijn lijkt medelijden te hebben. Halsstarrig houdt de vis zich vast op de bodem en wekt van geen wijken. Maar over opgeven heb ik niets weten; deze joekel wil ik hoe dan ook aan boord krijgen. Na enige tijd heb ik het me met mijn zware boothengels en grote reel om de vis los te krijgen en enkele meters lijn te winnen. Eindelijk... het begint is er! Langzaam kan ik mijn rivaal van de wateroppervlak pompen. Wanneer de vis zich eindelijk laat zien in het bruin van het vierwater, doet hij me eerder denken